

कथा

स्नायः प्रशंसा । उ कथ्यते गुणिनं गुणी । इति दुर्गादासः ।
 कथ, त् क श्रैष्ये । इति कविकल्पद्रुमः । (सुरा-परं-सकं-सेट्) । कथयति कथापयति । इति दुर्गादासः ।
 कत्सवरं, स्त्री, (कद् वैकल्ये + स । कत्सः विङ्गलता तथा त्रियते शिर एवान्तःकरणस्थानं खन्धस्य शिरो-ऽन्तवर्त्तित्वात् तथात्वम् । कत्स + ट् + अच् ।) खन्धः । इति शब्दचन्द्रिका ।
 कथ, त् क वाक्यप्रबन्धे । इति कविकल्पद्रुमः । (सुरा-परं-सकं-सेट्) । कथयति । इति दुर्गादासः ।
 (“हन्त । ते कथयिष्यामि सेतिहासं पुरातनम्” । इति भागवतम् ।)
 कथं च, कथम् । किं प्रकारम् । इति व्याकरणम् । (यथा, मनुः ५ । २ ।
 “कथं मृत्युः प्रभवति वेदशास्त्रविदां प्रभो” । ।)
 कथकः, त्रि, (कथयति यः । कथ + कर्त्तरि खलु ।) वक्ता । कथोपजीवी । नाटकवर्णनकर्त्ता । तत्पर्यायः । एकान्तः २ कथाप्राणः ३ । इति शब्द-रत्नावली । (यथा महाभारते १ । २१५ । ३ ।
 “कथकाश्चापरे राजन् अमयाश्च वनौकसः” ।
 ग्रन्थकर्त्तृविशेषः । (यथा, अनुमानचिन्तामणिः ।
 “वाद्युक्तासाध्यनियमच्युतोऽपि कथकैरुपाधि-
 बद्धान्यः” ।)
 कथङ्गधिकः, त्रि, (कथं कथमिति प्रवृत्तेनास्यस्य इति । कथं कथं + वाङ्मनकात् ठन् ततश्चिणोपः ।) प्रष्टा । प्रश्नकर्त्ता । इति त्रिकाण्डशेषभूरिप्रयोगौ ।
 कथङ्गधिकता, स्त्री, (कथङ्गधिक + भावे तल् ।) ट्ट्या । प्रश्नः । इति हेमचन्द्रः ।
 कथनं, स्त्री, (कथ्यते इति । कथत्वा वाक्यप्रबन्धे । भावे + ल्युट् ।) कथा । इति हजानुसङ्घः । कथन इति भाषा । (यथा पञ्चतन्त्रे १ । १३ ।
 “मिथ्याक्रमकथनं क्रूटतुलामानम्” ।)
 कथम्, अच्, (कस्मिन् प्रकारे इति प्रकारार्थे + “किमश्चेति” । ५ । ३ । २५ । धसुः कादेशश्च ।) हर्षः । गर्हा । प्रकारार्थः । सम्भ्रमः । प्रश्नः । सम्भावना । इति मेदिनी । (यथा शाकुन्तले १ अङ्के
 “कथमिदानीमात्मानं निवेदयामि
 कथं वा आत्मापहारं करोमि” ।)
 कथा, स्त्री, (कथ + “चितिपूजिकथि कुम्भि चर्चि-
 खेति” । ३ । ३ । १०५ । अङ् । टाप् च ।) प्रबन्धकल्पना । इत्यमरः । १ । ६ । ६ । प्रबन्धेन कल्पना अथवा प्रबन्धस्य अभिधेयस्य कल्पना स्वयं रचना इति सारसुन्दरी । “प्रबन्धस्य कल्पना रचना बङ्गन्तास्तोकसत्वा” । इति भरतः ।
 “प्रबन्धकल्पनां स्तोकसत्वां प्राज्ञाः कथां विदुः । परम्पराश्रया या स्यात्सामतास्वाधिका क्वचित्” । इति कोणाहलाचार्यः । (“नैयायिकमते हि नानावक्तृकपूर्वपक्षसिद्धान्तवान् वाक्यसन्दर्भः” । यथा, मनुः । ३ । २३१ ।
 “यद्यद्गोचेत विप्रेभ्यस्तद्दद्यादमत्सरः । ब्रह्मोद्याश्च कथाः कुर्यात्पितृणामेतदीप्सितम्” ।

कदन

वार्त्ता । वाक्यम् । यथा, रघुः । ८ । ४३ ।
 “अभितप्तमयोऽपि माह्वं
 भजते कैव कथा शरीरिषु” ।
 विवरणम् । यथा, रामायणे । १ । ८ । ६ ।
 “सनत्कारो भगवान् पुरा कथितवान् कथाम् ।
 भविष्यं विदुषां मध्ये तव पुत्रसमुद्भवम्” ।)
 कथाप्रसङ्गः, त्रि, (कथायां प्रसङ्गो यस्य ।) ज-
 ल्याकः । इति शब्दरत्नावली (“तेन सह नाना-
 कथाप्रसङ्गेनावस्थितः” । इति हितोपदेशः ।)
 वातूलः । विषयैः । इति मेदिनी । (किराता-
 लुं नीये । १ । २४ । “कथाप्रसङ्गेन जनैरदाहता-
 दुःसुसृताऽखण्डखलुविक्रमः” ।) वार्त्ता । गोष्ठी-
 वचनम् । उक्तञ्च कथासरित्सागरे २२ । १८२ ।
 “मिथः कथाप्रसङ्गेन विवादं किल चक्रतः” ।)
 कथाप्राणः, त्रि, (कथया प्राणितं जीवति कथां आव-
 यित्वैव जीवनोपायं करोतीत्यर्थः । प्र + अच् +
 अच् । यदा कथायां प्राणाः जीवनोपायाः यस्य ।)
 कथकः । स तु नाटकवक्ता । इति शब्दरत्नावली ।
 कथितः, त्रि, (कथ्यतेऽसौ । कथ + कर्मणि + क्तः ।)
 उक्तः । (यथा, श्रीभागवतम् । १० । १ । १ ।
 “कथितो वंशविस्तारो भवता सोमसूर्ययोः” ।
 कथ + भावे क्तः । कथनम् । यथा रघुः । ११ । १० ।
 “पूर्वमृत्तकथितैः पुराविदः
 सानुजः पितृसखस्य राघवः” ।)
 कद, इ रोदने । व्याङ्गने । वैकल्ये । इति कविकल्प-
 द्रुमः । (भां-परं-सकं अकं च-सेट्-इदित्) । इ
 कर्मणि कन्धते । इति दुर्गादासः ।
 कद, व म उ वैकल्ये । विङ्गलीभावे । इति कविकल्प-
 द्रुमः । (भादिं-आत्मं-अकं-सेट्-घटादि) । व
 कदा । म कदयति । उ कदते । इति दुर्गादासः ।
 कदः, पुं, (कं जलं ददाति । क + दा + क ।) मेघः ।
 इति शब्दरत्नावली ।
 कदकः, पुं, (कदः मेघ इव कायति प्रकाशते उपरि-
 भागे । कद् + कै + क ।) वितानम् । इति हेम-
 चन्द्रः । चांदीया इति भाषा ।
 कदचरं, स्त्री, (कुत्सितं अचरं । कोः कदादेशः ।)
 कुत्सितवर्णः ।
 कदधा, [न्] पुं, (कुत्सितोऽध्वा । कुगतीति
 समासः । कोः क्त् तत्पुरुषेति कदादेशः ।)
 निन्दितपथः । तत्पर्यायः । व्यधः २ दुरध्वः ३
 विपथः ४ कापथः ५ । इत्यमरः २ । १ । १६ ।
 कदनं, स्त्री, (कदयति दुःखं वैकल्यं वा प्राप्रोत्वेनेन
 कथते दुःखं प्राप्यतेऽनेन वा । कद् + णिच् + कारणे
 ल्युट् । घटादित्वात् न टद्धिः कथ्यते इति भावे
 ल्युट् । कथते आह्वयते विङ्गलीक्रियते निह्वयते
 वा यत्र । अथिकरणे णिच् ल्युट् यदा कथते
 क्रियते यत्र ।) पापम् । (यथा, भागवते ७ । १६ ।
 “नस्तोऽस्माहं कृपणवत्सल ! दुःसहोय-
 संसारचक्रकदनात् यसत्वां प्रणीतः” ।)
 मर्दः । (यथा, रामायणे । ६ । २८ । २० ।
 “क्रोधेन कदनं चक्रे वानराणां युयुत्सताम्” ।)
 युद्धम् । इति मेदिनी । (यथा, भागवते । ७ । १ । १३ ।

कदम्ब

“इति ते मर्दनिर्देशमादाय शिरसाहताः ।
 तथा प्रजानां कदनं विदधुः कदनप्रियाः” ।)
 मारणम् । इति भूरिप्रयोगः जटाधरश्च ।
 कदम्बं स्त्री, (कुत्सितं अमं । कोः कदादेशश्च ।) कुत्सि-
 ताम्रम् । इति व्याकरणम् ।
 (यथा, भागवते । ५ । ६ । ८ । “मिथं कदम्बं वा
 अम्भवहरति परं नेन्द्रियप्रीतिनिमित्तम्” ।
 “हृविर्विना हरिर्याति विना पीठेन माधवः ।
 कदम्बैः पुण्डरीकाक्षः प्रहारेण धनञ्जयः” । इत्युद्धटः ।)
 कदम्बं, स्त्री, (“हाकदिकडिकटिभ्योऽम्बच्” । उच्च ।
 ४ । ८२ । इति कद् + अम्बच् ।) निकुरम्बम् ।
 समूहः । इति मेदिनी ।
 कदम्बः, पुं, (कथते दर्शनात् विरहिणां चित्तवैकल्यं
 जायतेऽनेन । कद् + कारणे अम्बच् ।) ट्टत्वविशेषः ।
 कदम् इति भाषा । तत्पर्यायः । नीपः २ प्रियकः ३
 हृदिप्रियः ४ । इत्यमरः । २ । ४ । ८६ । कादम्बः ५ ।
 इति तट्टीका । षट्पदेषुः ६ प्राट्पेण्यः ७ हरि-
 प्रियः ८ । इति रत्नमाला । ट्टत्पुष्यः ९ सुरभिः
 १० ललनाप्रियः ११ कादम्बार्थः १२ सौधुपुष्यः १३
 महाकाः १४ कर्णपूरकः १५ । अस्य गुणाः ।
 तिलत्वम् । कटुत्वम् । कषायत्वम् । वातपित्त-
 कफान्तिनाशित्वम् । शीतलत्वम् । शुक्रवर्द्धनत्वञ्च ।
 इति राजनिर्घण्टः । (यथा भावप्रकाशे ।
 “कदम्बो मधुरः शीतो कषायो लवणो गुणः ।
 सरो विष्टम्भकद्रुतः कफस्तन्यानिलप्रदः” ।
 तथा च सुसृतः ।
 “गरदोषहरं नीपं प्राचीनामलकं तथा” ।)
 अत्र नीपहृदिप्रियौ धाराकदम्बवाचिनावपि
 कदम्बसाम्यात् पठितौ । यथा साङ्गः ।
 “नीपो महाकदम्बः स्याद्धारकदम्ब इत्यपि ।
 द्वितीयोऽल्पप्रसरश्च ट्टत्पुष्यः कदम्बकः” ।
 इत्यस्य भेदः । तथा रत्नेऽपि । हारिद्रस्तु रजो
 वनः । यथामरटीकायां भरतः ।
 “धुलीकदम्बका धारा कदम्बः षट्पदप्रियः ।
 ट्टत्पुष्यः केशराक्षः प्राट्पेण्यः कदम्बकः ।
 नीपो महाकदम्बोऽपि तथा बडफलो मतः” ।
 (यथा, —साहित्यदर्पणम् । “यः कौमारहरः स
 एव हि वरस्ता एव चैत्रत्तापस्ते चोन्मीलि-
 तमालतीसुरभयः प्रौढाः कदम्बानिलाः” ।
 कविमिस्तु प्रायशो वर्षाकाले एव अस्य वर्णनं
 क्रियते । माघे रैवतकपर्णवर्णने द्रष्टव्यम् ॥* ।)
 सर्वपः । इति मेदिनी । देवताङ्ककदम्बम् । इति
 रत्नमाला ।
 (कं प्रजापत्यधिष्ठाटकं औषस्त्रेन्द्रियं दमयति इति
 व्युत्पत्त्या जितेन्द्रियतत्त्वज्ञानी । कदं कदनं विनाशं
 बाति गच्छति प्रलये इति शेषः । इति श्यत्यच्या
 जगत् । यथा,—
 “स एव सौम्य गित्यं राजते मूले विश्व कदम्बस्य
 परमो वै पुरुष आत्मा” । इति श्रुतौ ।)
 कदम्बकं, स्त्री, (कदम्ब + संज्ञायां कन् ।) समूहः ।
 इत्यमरः । २ । ५ । ४० । (यथा, शाकुन्तले २
 अङ्के । “गाहन्तां महिषा निपानसलिलं श्रुतै-